EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 4.8.2020
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o dani AIEM uplatňované na Kanárských ostrovech

{SWD(2020) 154 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie, která se týkají nejvzdálenějších regionů EU, mezi nimiž jsou Kanárské ostrovy, v zásadě nedovolují žádné rozdíly zdanění mezi místními produkty a produkty ze Španělska nebo z jiných členských států. Článek 349 Smlouvy o fungování EU umožňuje přijmout konkrétní opatření pro nejvzdálenější regiony EU, jelikož uznává, že neměnnost a spolupůsobení určitých faktorů závažným způsobem ohrožují rozvoj těchto regionů a ovlivňují jejich hospodářskou a sociální situaci.

Návrh se týká rozhodnutí Rady nahradit stávající rozhodnutí Rady č. 377/2014/EU ze dne 12. června 2014[1]. Tímto rozhodnutím přijatým na základě článku 349 Smlouvy o fungování EU se povoluje Španělsku uplatňovat do 31. prosince 2020 osvobození od daně „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (dále jen „AIEM“) nebo její snížení u některých produktů, které byly vyrobeny na Kanárských ostrovech.

AIEM je nepřímá daň státu vybíraná jednorázově na dodávky zboží na Kanárských ostrovech. Konkrétní opatření, na něž se vztahuje rozhodnutí č. 377/2014/EU, zavádějí formu diferencovaného zdanění, které přináší výhodu místní produkci některých produktů. Tato daňová výhoda představuje státní podporu, kterou španělské orgány v současné době udělují na základě části obecného nařízení o blokových výjimkách věnované regionální podpoře[2].

Cílem tohoto opatření je poskytovat výrobcům na Kanárských ostrovech kompenzaci za trvalá omezení, která souvisí s odlehlostí, závislostí na surovinách a energii, nutností vytvářet větší zásoby, malým rozsahem místního trhu a nízkou úrovní vývozní činnosti. Kombinace těchto omezení je důvodem vyšších výrobních nákladů, a tedy i vyšší prodejní ceny produktů z místní produkce. Bez konkrétních opatření by byli místní výrobci oproti výrobcům z pevninské Evropy méně konkurenceschopní, a to i když se vezmou v úvahu náklady na dopravu zboží na Kanárské ostrovy. Bylo by tak těžší zachovat místní produkci. Konkrétní opatření mají posílit místní průmysl tím, že kompenzují výrobcům dodatečné náklady, a vytvářejí tak rovné podmínky.

Dne 24. dubna 2019 předložilo Španělsko Komisi žádost o prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí č. 377/2014/EU.

V souvislosti s žádostí o prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí č. 377/2014/EU Evropská komise zadala externí studii, aby mohla posoudit stávající režim a potenciální dopady možných alternativ pro období po roce 2020, a to včetně alternativy, na níž je založen tento návrh. Na základě této studie se Komise domnívá, že je odůvodněné požadované prodloužení poskytnout, ale je třeba provést některé změny stávajícího režimu.

---

[1] Rozhodnutí Rady č. 377/2014/EU ze dne 12. června 2014 o dani AIEM uplatňované na Kanárských ostrovech
(Úř. věst. L 182, 21.6.2014, s. 4.).

[2] Obecné nařízení o blokových výjimkách (nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem) je právním základem EU, podle něhož je režim státní podpory AIEM v rámci pravidel EU povolen.

Tento návrh proto zahrnuje vytvoření právního rámce pro AIEM od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2027 a revize stávajících opatření zaměřené na zvýšení pružnosti a transparentnosti režimu.

Navrhované změny oproti stávajícímu režimu jsou následující:

a) Revize kritérií pro určení způsobilých produktů.

Revidovaný režim navrhuje novou metodu pro určení produktů, které mají být podporovány zvláštním daňovým režimem. Namísto současného přístupu, kdy je každý konkrétní produkt výslovně uveden v rozhodnutí (na základě kódů v rozsahu od KN4 po TARIC10), navrhované rozhodnutí uvádí pouze způsobilé kategorie produktů (KN4), zatímco konkrétní produkty (KN8 nebo vyšší) označí vnitrostátní orgány ve svých právních a správních rámcích.

Španělské orgány požádaly, aby se toto opatření vztahovalo na 99 kategorií produktů pod čísly harmonizovaného systému (HS)[3], které odpovídají čtyřem číslicím kombinované nomenklatury. Komise souhlasí se seznamem v příloze I, neboť tyto kategorie produktů splňují kritéria způsobilosti.

Produkty se vybírají na základě těchto kritérií:

– existuje místní produkce a její podíl na místním trhu činí nejméně 5 %,

– existuje významný dovoz zboží (včetně dovozu z pevninského Španělska a jiných členských států), který by mohl ohrozit pokračování místní produkce, a jeho podíl na místním trhu činí nejméně 10 % a

– existují dodatečné náklady, které zvyšují nákladovou cenu místní produkce ve srovnání s produkty vyráběnými jinde, což ohrožuje konkurenceschopnost produktů z místní produkce.

V řádně odůvodněných případech se lze od prahových hodnot podílu na trhu odchýlit. Tyto případy zahrnují produkci náročnou na pracovní sílu, produkci jinak strategicky významnou pro místní rozvoj, produkci podléhající pravidelným výkyvům, produkci umístěnou ve zvláště znevýhodněných oblastech, produkci zdravotnických výrobků a osobních ochranných prostředků potřebných k řešení zdravotních krizí.

b) Revize mechanismů ke stanovení maximálního povoleného rozdílu.

Revidovaný režim má zjednodušit opatření týkající se zavedení rozdílu ve zdanění tím, že nahradí stávající čtyři různé seznamy produktů pouze jedním seznamem s jedinou maximální povolenou prahovou hodnotou 15 %, která představuje maximální povolený rozdíl pro všechny produkty uvedené v příloze I nového rozhodnutí.

Španělské orgány určí u každého produktu, jaké procento bude pro daný produkt vhodné, a poskytnou tyto informace Komisi před vstupem nového rozhodnutí Rady v platnost. S výjimkou řádně odůvodněných případů by se však měl na ušlé příjmy uplatňovat kvantitativní limit 150 milionů EUR ročně.

Tento seznam produktů a maximální povolený rozdíl naplňují cíl článku 349 Smlouvy o fungování EU přijmout konkrétní opatření, jejichž účelem je zohlednit zvláštní charakter

[3] Kombinovaná nomenklatura (KN) je nástroj pro klasifikaci zboží, který se používá ve společném celním sazebníku a je upraven nařízením Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku. Vychází z nomenklatury harmonizovaného systému (HS), kterou spravuje Světová celní organizace (WCO). Její čísla sloužící ke klasifikaci se skládají ze čtyř číslic.

Kanárských ostrovů jako nejvzdálenějšího regionu EU, přičemž současně nesmí narušovat hospodářskou soutěž způsobem, který by mohl ohrozit vnitřní trh.

c) Revidovaná opatření týkající se monitorování.

Cílem tohoto návrhu je rovněž snížit zátěž plynoucí z častého opětovného posuzování a zvýšit užitečnost a účinnost monitorovacích a hodnotících činností. Proto je v návrhu předložena standardizovaná struktura pro podávání zpráv založená na harmonizovaném souboru ukazatelů, které jsou společné pro všechny nejvzdálenější regiony EU využívající zvláštní daňový režim.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Ve sdělení z roku 2017 nazvaném „Silnější a obnovené strategické partnerství s nejvzdálenějšími regiony EU“[4] se uvádí, že nejvzdálenější regiony se stále potýkají se závažnými problémy, přičemž mnoho z nich je neměnných. Sdělení představuje stanovisko Komise ohledně podpory těchto regionů v tom, aby stavěly na svém jedinečném bohatství a identifikovaly nová odvětví, která umožní růst a tvorbu pracovních míst.

V této souvislosti je cílem tohoto návrhu podpořit nejvzdálenější region Španělska v tom, aby stavěl na svém jedinečném bohatství, a umožnil tak růst a tvorbu pracovních míst v místním odvětví. Tento návrh doplňuje program speciálně zaměřený na odlehlost a ostrovní charakter (POSEI)[5], který se zaměřuje na podporu primárního sektoru a produkce surovin, Evropský námořní a rybářský fond (ENRF)[6] a financování zvláštního dodatečného přídělu z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR)[7].

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu se strategií pro jednotný trh z roku 2015[8], v níž Komise objasňuje, že zajistí hlubší a spravedlivější jednotný trh, který přinese prospěch všem zúčastněným stranám. Jedním z cílů navrhovaného opatření je omezit dodatečné náklady, jimž společnosti v nejvzdálenějších regionech čelí a které zamezují jejich plné účasti na jednotném trhu. Vzhledem k omezenému objemu dotčené produkce a omezené oblasti působnosti AIEM, která se vztahuje pouze na Kanárské ostrovy, se nepředpokládá žádný negativní dopad na hladké fungování jednotného trhu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem je článek 349 Smlouvy o fungování EU. Uvedené ustanovení umožňuje Radě přijímat zvláštní ustanovení upravující použití Smluv na nejvzdálenější regiony EU.

---

4 COM(2017) 623 final.

5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013.

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu.

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu.

8 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky (COM(2015) 550 final), s. 4.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Pouze Rada je na základě článku 349 Smlouvy o fungování EU oprávněna přijímat konkrétní opatření, která umožňují přizpůsobit uplatňování Smluv v nejvzdálenějších regionech EU, včetně společných politik, z důvodu trvalých omezení ovlivňujících hospodářskou a sociální situaci těchto regionů. Stejně je tomu v případě povolení odchylek od článku 110 Smlouvy o fungování EU. Návrh rozhodnutí Rady je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Proporcionalita**

Tento návrh je v souladu se zásadou proporcionality podle čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii. Navrhované změny nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro řešení příslušných problémů, a tedy pro zajištění řádného a účinného fungování vnitřního trhu, které je jedním z cílů Smluv.

- **Volba nástroje**

Navrhuje se rozhodnutí Rady, které nahradí rozhodnutí Rady č. 377/2014/EU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Oblast působnosti režimu AIEM uspokojivě řeší potřeby dotčených hospodářských subjektů. Smyslem zvláštního režimu AIEM je podporovat místní produkty zmírňováním rozdílů v konkurenceschopnosti mezi místními produkty a zbožím vyrobeným mimo ostrovy. Tyto rozdíly jsou způsobeny dodatečnými výrobními náklady v důsledku trvalých omezení, kterým jsou Kanárské ostrovy vystaveny. Režim AIEM kompenzuje pouze část odhadovaných dodatečných nákladů. V průměru se snížená sazba týká zhruba jedné čtvrtiny dodatečných nákladů, ale v peněžním vyjádření představuje celková výše kompenzace – měřená ve vztahu k celkové výši daně účtované při dovozu – pouze 14 % celkových dodatečných nákladů. V tomto smyslu daň AIEM především zmírňuje úpadek místního výrobního odvětví na Kanárských ostrovech, než aby plně podporovala rozvoj a růst.

Z výsledků kvantitativní analýzy údajů v rámci externí studie vyplývá, že v případě neexistence podpory AIEM by byla výkonnost místních výrobních odvětví výrazně horší. Mechanismus rozdílného zdanění teoreticky umožnil přibližně jednu třetinu hodnoty produktů podporovaných v rámci AIEM (okolo 570 milionů EUR) a současně měl pozitivní účinky na zaměstnanost, kde byl v odvětvích AIEM od roku 2014 zaznamenán nárůst o téměř 2 000 jednotek, a na počet aktivních podniků, který ve stejném období vzrostl přibližně o 300 jednotek. Není prokázán žádný přínos pro celkovou hodnotu investic a diverzifikaci produkce. Z hlediska účinnosti je výkonnost zvláštního režimu obecně pozitivní, protože poměr mezi „náklady“ na opatření (ušlé daňové příjmy) a dodatečnou místní produkcí, kterou pravděpodobně umožňuje, je téměř jedna ku třem.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Celkově bylo v rámci externí studie na podporu analýzy stávajícího režimu dotázáno přibližně 120 zúčastněných stran. Programu rozhovorů se účastnily příslušné útvary Komise a zástupce Španělska.

V rámci této konzultace byla věnována pozornost tomu, aby se zajistila přiměřená a vyvážená účast příslušných zúčastněných stran, včetně zástupců místních výrobních odvětví

(tj. příjemců zvláštních režimů) a odvětví obchodu a služeb, kterých se dané režimy přímo nebo nepřímo týkají.

- **Posouzení dopadů**

Tato iniciativa je připravena v podobě dvou po sobě jdoucích kroků: hodnocení *ex post* stávajícího režimu, po němž následuje posouzení orientované do budoucna. Uvedené posouzení potenciálních dopadů pokračování stávajícího režimu a jeho případných změn bylo provedeno v analytickém dokumentu, který obsahuje přílohu s hodnocením. Tento dokument je založen na externí studii a na informacích poskytnutých členskými státy.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Monitorování provádění a fungování odchylky bude úlohou španělských orgánů a Komise, jako tomu bylo doposud.

Španělské orgány budou muset do 30. září 2025 předložit zprávu za období let 2019 až 2024. Tato zpráva musí obsahovat: informace o dodatečných nákladech souvisejících s produkcí, informace o narušení hospodářské soutěže a dopadech na trh, informace nezbytné pro hodnocení účinnosti, účelnosti a soudržnosti s dalšími politikami EU, jakož i informace o tom, zda jsou právní předpisy nadále relevantní a jaká je jejich přidaná hodnota EU.

Účelem podávání zpráv by mělo být také shromažďování informací od všech příslušných zúčastněných stran týkajících se úrovně a vývoje jejich dodatečných výrobních nákladů, nákladů na dodržování předpisů a jakýchkoli případů narušení trhu.

S cílem zaručit, aby informace shromážděné španělskými orgány obsahovaly veškeré údaje, které Komise potřebuje pro přijetí informovaného rozhodnutí ohledně platnosti a životaschopnosti režimu do budoucna, Komise vypracuje konkrétní pokyny týkající se požadovaných informací. Tyto pokyny budou v co největší možné míře stejné jako u jiných podobných režimů pro nejvzdálenější regiony EU a budou se řídit obdobnými právními předpisy.

To Komisi umožní posoudit, zda stále existují důvody opodstatňující odchylku, zda je daňová výhoda poskytovaná Španělskem stále přiměřená a zda jsou k systému daňové výjimky možná alternativní opatření, přičemž je třeba zohlednit jejich mezinárodní rozměr.

Vyžadovaná struktura monitorovací zprávy a údaje, které v ní mají být uvedeny, jsou k návrhu připojeny v příloze II. Jakmile španělské orgány monitorovací zprávu předloží, Komise vyhodnotí účinky diferencovaných daňových sazeb a posoudí nutnost změn.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Tato část se nepoužije, jelikož články nevyžadují vysvětlení.

2020/0163 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o dani AIEM uplatňované na Kanárských ostrovech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 349 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[9],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 349 Smlouvy o fungování EU Rada s ohledem na strukturální sociální a hospodářská omezení nejvzdálenějších regionů, včetně jejich odlehlosti, ostrovní povahy, malé rozlohy, složitého povrchu a hospodářské závislostí na malém množství produktů, přijímá konkrétní opatření zaměřená zejména na vytvoření podmínek pro uplatnění Smluv v těchto regionech, včetně společných politik.

(2) Je proto třeba přijmout konkrétní opatření s cílem stanovit podmínky pro uplatnění Smlouvy v těchto regionech. Tato opatření musí brát v úvahu zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Společenství, který zahrnuje i vnitřní trh a společné politiky.

(3) Hospodářská závislost Kanárských ostrovů na odvětví služeb a zejména na cestovním ruchu, o čemž svědčí podíl tohoto odvětví na HDP regionu, představuje výrazné omezení. Toto odvětví hraje v hospodářství Kanárských ostrovů podstatně větší úlohu než průmyslové odvětví.

(4) Izolovanost a ostrovní povaha souostroví brání volnému pohybu osob, zboží a služeb a je druhým největším omezením, s nímž se Kanárské ostrovy potýkají. Umístění ostrovů zvyšuje jejich závislost na letecké a námořní dopravě. Doprava na tyto odlehlé ostrovy a z nich, jakož i doprava po ostrovech samotných dále zvyšuje výrobní náklady místních průmyslových odvětví. Výrobní náklady jsou vyšší, protože tyto druhy dopravy jsou méně efektivní a nákladnější než silniční nebo železniční doprava.

(5) Tato izolovanost se dále projevuje i ve vyšších výrobních nákladech v důsledku závislosti ostrova na dovozu surovin a energie, nutnosti vytvářet zásoby a obtíží ovlivňujících dodávky výrobních zařízení.

(6) Malý rozsah trhu a nízká úroveň vývozní činnosti, zeměpisná roztříštěnost souostroví a nutnost zachování diverzifikovaných, avšak malých výrobních linek, aby byly splněny požadavky malého trhu, omezují možnosti úspor z rozsahu.

[9] Úř. věst. C , , s. .

(7) V mnoha případech je na Kanárských ostrovech obtížnější nebo nákladnější zajistit specializované služby a údržbu, odbornou přípravu pro vedoucí a technické pracovníky nebo zadat zakázky subdodavateli či podporovat obchodní expanzi mimo regionální trh. Úzký rozsah metod distribuce vede k vytváření nadměrných zásob.

(8) Pokud jde o životní prostředí, odstraňování průmyslových odpadů a zpracování toxického odpadu zvyšují náklady na ochranu životního prostředí. Tyto náklady jsou vyšší, protože neexistují recyklační zařízení, s výjimkou těch, která jsou určena pro konkrétní produkty, a odpad musí být převážen ke zpracování mimo Kanárské ostrovy.

(9) Důkladným přezkoumáním situace se potvrzuje, že žádosti Španělska o obnovení povolení k uplatňování daně na seznam produktů, v jejichž případě lze povolit osvobození od daně pro místní produkty, je třeba vyhovět.

(10) Daň AIEM slouží cíli autonomního rozvoje odvětví průmyslové výroby na Kanárských ostrovech a cíli diverzifikace jejich hospodářství.

(11) Rozhodnutím Rady 2002/546/ES ze dne 20. června 2002, přijatým na základě článku 299 Smlouvy o ES, bylo Španělsku do 31. prosince 2011 povoleno uplatňovat u některých produktů, které byly vyrobeny na Kanárských ostrovech, osvobození od daně označované jako „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (dále jen „AIEM“) nebo její snížení. Seznam produktů, na které se může výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení uplatnit, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve zdanění produktů z místní produkce a ostatních produktů nesmí podle druhu produktu překročit 5, 15 nebo 25 procentních bodů.

(12) Rozhodnutí Rady č. 895/2011/EU ze dne 19. prosince 2011 změnilo rozhodnutí Rady 2002/546/ES a prodloužilo dobu jeho použitelnosti do 31. prosince 2013.

(13) Rozhodnutí Rady č. 1413/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 změnilo rozhodnutí Rady 2002/546/ES a prodloužilo dobu jeho použitelnosti do 30. června 2014.

(14) Rozhodnutím Rady č. 377/2014/EU ze dne 12. června 2014 bylo Španělsku povoleno uplatňovat osvobození od daně nebo snížení daně označované jako AIEM u některých produktů, které se vyrábí na Kanárských ostrovech, do 31. prosince 2020. Seznam produktů, pro které platí výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí.

(15) Maximální rozdílná sazba, kterou lze uplatnit na dotčené průmyslové produkty, činí 15 %. V souladu se zásadou subsidiarity rozhodnou španělské orgány o přiměřeném procentu pro každý produkt. Povolený rozdíl ve zdanění by neměl překročit výši doložených dodatečných nákladů. Uplatňování této daňové výhody by však mělo podléhat limitu ve výši 150 milionů EUR ročně, s výjimkou řádně odůvodněných případů.

(16) V souladu se zásadou subsidiarity a v zájmu zajištění flexibility mohou španělské orgány produkty a povolený rozdíl v jejich zdanění změnit tak, aby odrážel skutečnou výši dodatečných nákladů na výrobu těchto produktů na Kanárských ostrovech. V této souvislosti by španělské orgány měly mít možnost v případě potřeby uplatnit nižší rozdílné sazby a stanovit minimální daň pro konkrétní produkty za předpokladu, že jakákoli změna bude v souladu s cíli článku 349 Smlouvy o fungování EU. Jakákoli změna seznamu produktů by měla vycházet z těchto kritérií způsobilosti: existuje místní produkce a její podíl na místním trhu činí nejméně 5 %, existuje významný dovoz zboží (včetně dovozu z pevninského Španělska a jiných členských států), který by mohl ohrozit pokračování místní produkce, a jeho podíl na místním trhu činí

nejméně 10 %, existují dodatečné náklady, které zvyšují nákladovou cenu místní produkce ve srovnání s produkty vyráběnými jinde, což ohrožuje konkurenceschopnost produktů z místní produkce.

(17) V řádně odůvodněných případech se lze od prahových hodnot podílu na trhu odchýlit; tyto případy zahrnují: produkci náročnou na pracovní sílu, produkci jinak strategicky významnou pro místní rozvoj, produkci podléhající pravidelným výkyvům, produkci umístěnou ve zvláště znevýhodněných oblastech, produkci zdravotnických výrobků a osobních ochranných prostředků potřebných k řešení zdravotních krizí. Španělské orgány by měly mít možnost změnit seznam produktů a povolený rozdíl v jejich zdanění za předpokladu, že jakákoli změna bude v souladu s cíli článku 349 Smlouvy o fungování EU.

(18) Cíle podpory socioekonomického rozvoje Kanárských ostrovů se odrážejí na vnitrostátní úrovni v účelu daně a rozdělování příjmů, které vytváří. Začlenění příjmů z této daně do zdrojů hospodářského a daňového systému Kanárských ostrovů a jejich použití v rámci strategie hospodářského a sociálního rozvoje, včetně podpory místních činností, je zákonnou povinností.

(19) Osvobození od daně AIEM nebo její snížení by se mělo použít po dobu sedmi let. Aby mohla Komise posoudit, zda jsou nadále plněny podmínky opodstatňující povolení, mělo by Španělsko Komisi do 30. září 2025 předložit monitorovací zprávu.

(20) Tímto rozhodnutím není dotčeno případné použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odchylně od článků 28, 30 a 110 Smlouvy o fungování Evropské unie se španělským orgánům povoluje do 31. prosince 2027 stanovit v případě produktů, které spadají do kategorií uvedených v příloze I a které se vyrábí na Kanárských ostrovech, úplné osvobození od daně nebo částečné snížení daně označované jako „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)“. Tato osvobození musí být součástí strategie hospodářského a sociálního rozvoje Kanárských ostrovů a musí přispívat k podpoře místních činností.

2. Uplatňování úplného osvobození od daně nebo snížení daně uvedených v odstavci 1 nesmí vést u produktů spadajících do kategorií uvedených v příloze I k rozdílům vyšším než 15 %.

Španělsko zajistí, aby osvobození od daně nebo její snížení nepřekročilo procentní podíl, který je nezbytně nutný pro zachování, podporu a rozvoj místních činností. Povolený rozdíl ve zdanění nesmí překročit výši doložených dodatečných nákladů.

3. Uplatňování této daňové výhody podléhá limitu ve výši 150 milionů EUR ročně, s výjimkou řádně odůvodněných případů.

Článek 2

Produkty uvedené v čl. 1 odst. 1 tohoto rozhodnutí se vybírají při zohlednění těchto kritérií:

a) existuje místní produkce a její podíl na místním trhu činí nejméně 5 %;

b) existuje významný dovoz zboží (včetně dovozu z pevninského Španělska a jiných členských států), který by mohl ohrozit pokračování místní produkce, a jeho podíl na místním trhu činí nejméně 10 %;

c) existují dodatečné náklady, které zvyšují náklady místní produkce ve srovnání s produkty vyráběnými jinde, což ohrožuje konkurenceschopnost produktů z místní produkce.

Od prahových hodnot podílu na trhu uvedených v písmenech a) a b) se lze v řádně odůvodněných případech odchýlit, přičemž tyto případy zahrnují:

i) produkci náročnou na pracovní sílu;

ii) produkci jinak strategicky významnou pro místní rozvoj;

iii) produkci podléhající pravidelným výkyvům;

iv) produkci umístěnou ve zvláště znevýhodněných oblastech;

v) produkci zdravotnických výrobků a osobních ochranných prostředků potřebných k řešení zdravotních krizí.

Článek 3

Španělské orgány sdělí Komisi do 1. ledna 2021 počáteční seznam produktů, na které se uplatňuje osvobození od daně nebo snížení daně. Tyto produkty spadají do kategorií produktů uvedených v příloze I tohoto rozhodnutí. Španělské orgány mohou tento seznam produktů měnit za předpokladu, že je Komise informována o všech příslušných informacích.

Článek 4

Nejpozději do 30. září 2025 předloží Španělsko Komisi zprávu, která jí umožní posoudit, zda jsou nadále splňovány podmínky opodstatňující povolení stanovené v článku 1 tohoto rozhodnutí. Zpráva obsahuje informace požadované v příloze II.

Článek 5

Toto rozhodnutí se použije od 1. ledna 2021.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně